

Wójt Gminy Inowrocław

Załącznik nr 4
do Uchwały Nr
Rady Gminy w Inowrocławiu
z dnia

S t u d i u m uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Inowrocław

tekst Studium - część druga

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA

PRACOWNIA PROJEKTOWA „SIEĆ 1” PAWEŁ ŁUKOWICZ

ul. Gdańska 54/6, 85-021 Bydgoszcz

Studium

uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Inowrocław

tekst Studium - część druga

Kierunki zagospodarowania

Spis treści

Cele i kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy	4
1. Główne determinanty rozwoju	4
2. Funkcje gminy oraz hierarchia sieci osadniczej	4
3. Strategiczne założenia rozwoju gminy	4
4. Cel główny rozwoju gminy	5
5. Cele szczegółowe rozwoju gminy	5
6. Strefy funkcjonalno-przestrzenne	6
7. Polityka przestrzenna gminy	8
Wskaźniki dotyczące zagospodarowania. Tereny wyłączone z zabudowy	11
Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk	12
Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	15
Kierunki zagospodarowania w zakresie rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	18
Kierunki zagospodarowania w zakresie rozwoju turystyki i wypoczynku	19
Kierunki rozwoju w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej	20
Obrona cywilna	24
Zadania celu publicznego o charakterze lokalnym	24
Zadania celu publicznego o charakterze ponadlokalnym	24
Obszary, dla których istnieje obowiązek sporządzenia mpzp	25
Obszary, dla których pożądanym jest sporządzenie mpzp	26
Obszary lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2.000 m²	26
Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożone osuwaniem się mas ziemnych	26
Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji i rekultywacji	26
Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych	26
Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych	27

CELE I KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

1. GŁÓWNE DETERMINANTY ROZWOJU

Główne determinanty warunkujące rozwój gminy, to:

- ⑩ położenie w bezpośrednim sąsiedztwie dużego ośrodka miejskiego, pełniącego funkcje powiatowe, regionalne i wyspecjalizowane (nawet w skali kraju) - gmina Inowrocław „otacza” miasto,
- ⑩ duża powierzchnia - uwarunkowanie to jest tym bardziej istotniejsze, że gmina cechuje się niezwykle niskim zalesieniem, wskutek czego zdecydowana większość powierzchni gminy jest przedmiotem zainwestowania i prowadzenia działalności gospodarczych,
- ⑩ pod względem warunków dla efektywnego zarządzania, gmina ze względu na dużą powierzchnię, rozczłonkowanie i położenie wokół dużego miasta - jest obszarem trudnym i związanym z określonymi problemami w zakresie prawidłowej realizacji zadań własnych i kształtowania jakości życia mieszkańców,
- ⑩ wybitnie rolniczy charakter znacznej części gminy,
- ⑩ występowanie na terenie znacznej części gminy gleb wysokich klas, o dużej przydatności dla rolnictwa,
- ⑩ duża koncentracja sieci infrastrukturalnych i komunikacyjnych związanych z pełnieniem roli węzła przez miasto Inowrocław,
- ⑩ znaczący udział gruntów pochodzenia organicznego oraz terenów zielonych,
- ⑩ bardzo niski udział lasów,
- ⑩ duża liczba mieszkańców,
- ⑩ struktura sieci osadniczej jest niezbyt korzystnym uwarunkowaniem rozwoju ze względu na duże rozproszenie.

2. FUNKCJE GMINY ORAZ HIERARCHIA SIECI OSADNICZEJ

W oparciu o obecny stan oraz predyspozycje ustala się następującą funkcję gminy :

- a) Funkcja podstawowa – rolnictwo i przetwórstwo rolne, w oparciu o optymalne wykorzystanie warunków rolniczej przestrzeni produkcyjnej.
- b) Funkcja uzupełniająca – przedsiębiorczość oraz mieszkalnictwo (w tym - pełnienie funkcji przestrzeni inwestycyjnej na potrzeby miasta Inowrocław).
- c) Funkcja dodatkowa – działalności specjalistyczne w wybranych miejscowościach.

Ustala się następującą hierarchię sieci osadniczej:

- Jaksice – miejscowość o największej koncentracji zróżnicowanych usług
- Sławęcinek, Żalinowo, Góra, Jaksice, Łojewo, Orłowo, Pławin, Tupadły, Turzany – miejscowości, w których zlokalizowano szkoły oraz najczęściej pojedyncze inne usługi (świetlice lub filei bibliotek, kościoły parafialne)
- pozostałe miejscowości nie wyposażone w usługi lub wyposażone w usługi o niewielkim znaczeniu w kształtowaniu jakości życia mieszkańców

3. STRAGICZNE ZAŁOŻENIA ROZWOJU GMINY

Ustala się następujące generalne założenia rozwoju przestrzennego gminy, którym podporządkowane będą pozostałe ustalenia niniejszego Studium:

1. Gmina Inowrocław zamierza w znacznie szerszym, niż dotąd, zakresie, wykorzystać położenie w sąsiedztwie miasta Inowrocław dla stymulowania rozwoju.
2. Głównym bodźcem rozwoju gminy będzie wykorzystanie sąsiedztwa miasta Inowrocław dla aktywizacji gospodarczej gminy - gmina Inowrocław będzie oferowała przestrzeń inwestycyjną (pod działalność gospodarcze, mieszkaniowe oraz rekreacyjne) na potrzeby miasta Inowrocław. Dla realizacji

powyższego zamierzenia w bezpośrednim sąsiedztwie miasta wyznaczone zostaną liczne tereny, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

3. Zakłada się, że gmina będzie atrakcyjniejszym od miasta, miejscem lokalizacji zamierzeń inwestycyjnych, co przyczyni się do osiągnięcia szeregu korzyści o charakterze społecznym i gospodarczym. Zakłada się że nastąpi proces deglomeracji miasta - zarówno czynnej (podmioty gospodarcze oraz mieszkańcy będą przenosić się na teren gminy), jak i biernej (nowe inwestycje, które potencjalnie powinny być zlokalizowane w granicach miasta, będą lokalizowane w obszarach podmiejskich). Są to procesy bardzo korzystne dla aktywizacji gospodarczej oraz dochodów budżetu gminy.
4. Dla aktywizacji gospodarczej gminy bardzo duże znaczenie będzie miała także realizacja obwodnicy miasta w przebiegu dróg krajowych nr 15 i 25. Szczególnie atrakcyjna przestrzeń inwestycyjna powstanie pomiędzy obwodnicą a granicami miasta - zakłada się, że obszar ten w zdecydowanej większości będzie przeznaczony na cele inwestycyjne - w tym na cele mieszkaniowe, związane z wytwórczością, logistyką, handlem, magazynami i składami. Obszar ten, dzięki dobrej dostępności, będzie wykazywał korzystne predyspozycje dla lokowania bardzo zróżnicowanych przedsięwzięć.
5. Polityka przestrzenna gminy prowadzona będzie w oparciu o strefy predestynowane do rozwoju określonych funkcji. Nie przewiduje się wprowadzania nowego zainwestowania poza wskazane strefy. Ma to na celu ograniczanie i przeciwdziałanie rozpraszaniu osadnictwa oraz koncentrację nowych procesów rozwojowych w obszarach optymalnych pod względem zarządzania przestrzenią gminy (realizacja zadań własnych), a jednocześnie w obszarach, dla których zakłada się duże prawdopodobieństwo powodzenia zamierzeń inwestycyjnych (efektywność planowania - gmina nie będzie sporządzać mpzp oraz realizować zadań w zakresie infrastruktury, w obszarach, gdzie szanse powodzenia przedsięwzięć prorozwojowych są zbyt małe - tego typu działania byłyby nieefektywne ze względów ekonomicznych oraz ekologicznych).
6. Realizacja planowanych zamierzeń przyczyni się do wykształcenia wokół miasta Inowrocław strefy podmiejskiej, wykazującej wysoki stan rozwoju przedsiębiorczości oraz zamieszkiwanej przez ludność nie związaną z rolnictwem. Tym samym znacznie wzmocnią się funkcje pozarolnicze, a odpływ nadwyżki siły roboczej z rolnictwa będzie sprzyjał poprawie jego efektywności.
7. Rozwój gminy jest nierozdzielnie związany z potencjałem i stanem rozwoju miasta Inowrocław. Wyznaczenie terenów inwestycyjnych w bezpośredniej bliskości miasta jest korzystne dla rozwoju społeczno-gospodarczego Inowrocławia (wyznacza się w ten sposób rezerwy terenowe dla rozwoju funkcji miejskich), ale jednocześnie pozwala gminie partycypować w bardzo dużym stopniu w efektach aktywizacji miasta. Powodzenie powyższych zamierzeń przyczyni się do zmiany oblicza gminy z „obszaru o bardzo dobrze rozwiniętym rolnictwie” na „obszar o wysokiej przedsiębiorczości i nowoczesnym rolnictwie”.

4. CEL GŁÓWNY ROZWOJU GMINY

Głównym celem rozwoju gminy jest zapewnienie wysokiej jakości życia mieszkańców, poprzez rozwój społeczny (w tym zapewnienie prawidłowego funkcjonowania usług publicznych), gospodarczy (w tym wprowadzanie nowych funkcji, rozwój przedsiębiorczości i wzrost efektywności rolnictwa), rozwój infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, przy uwzględnieniu równowagi wobec środowiska przyrodniczego i kulturowego.

5. CELE SZCZEGÓŁOWE ROZWOJU GMINY

Realizacji celu głównego służy realizacja następujących celów szczegółowych:

1. Cele dotyczące sfery społeczno-gospodarczej

- ⑩ poprawa jakości życia mieszkańców w celu osiągnięcia wysokich standardów, oddających aspiracje mieszkańców gminy,
- ⑩ wspieranie rozwoju wielofunkcyjnego, w tym zwłaszcza wykorzystanie podmiejskiego charakteru dla rozwoju przedsiębiorczości,
- ⑩ wykreowanie gminy na atrakcyjny obszar inwestycyjny, posiadający oferty lokalizacyjne dla różnego rodzaju działalności gospodarczych,

- ⑩ tworzenie warunków do rozwoju nowoczesnego i wysokoefektywnego rolnictwa,
- ⑩ wprowadzania dodatkowych funkcji pozarolniczych jako instrument budowy efektywnego rolnictwa (odpływ nadmiaru siły roboczej z rolnictwa),
- ⑩ rozwój lokalnego rynku pracy oraz tworzenie warunków dla pozyskania inwestorów tworzących nowe miejsca pracy,
- ⑩ rozwój i podnoszenie standardu usług, w tym zwłaszcza sfery publicznej,
- ⑩ zapewnienie dogodnych warunków zamieszkania – przede wszystkim poprzez optymalne z punktu widzenia realizacji zadań własnych, wyznaczanie terenów pod budownictwo,
- ⑩ poprawa jakości przestrzeni wspólnych w miejscowościach,
- ⑩ tworzenie warunków do rozwoju działalności rekreacyjno-wypoczynkowych na terenie gminy,
- ⑩ zapewnienie bezpieczeństwa publicznego.

2. Cele dotyczące zagadnień ładu przestrzennego i ochrony przyrody oraz środowiska kulturowego

- ⑩ zapewnienie ładu przestrzennego poprzez estetyzację zabudowy, dążenie do koncentracji zabudowy i zaludnienia oraz ograniczania ich rozproszenia,
- ⑩ kształtowanie kierunków rozwoju gospodarczego adekwatnych do uwarunkowań przyrodniczych,
- ⑩ ochrona istniejących zasobów środowiska,
- ⑩ poprawa stanu środowiska poprzez uporządkowanie zagospodarowania strefy przybrzeżnej jezior, uporządkowanie gospodarki ściekowej, wprowadzanie proekologicznych technologii grzewczych, ograniczanie negatywnego oddziaływania prowadzonych działalności i istniejącego zainwestowania (mieszkaniowego, usługowego, produkcyjnego, związanego z gospodarką rolną) na środowisko i zdrowie ludzi.
- ⑩ ochrona wartości zasobów dziedzictwa kulturowego oraz stworzenie programu ochrony dóbr kultury.

3. Cele dotyczące zagadnień infrastruktury technicznej i komunikacyjnej

- ⑩ realizacja obwodnicy w przebiegu dróg krajowych 15 i 25,
- ⑩ bezwzględna poprawa stanu dróg gminnych,
- ⑩ modernizacja i rozbudowa układu dróg krajowych, wojewódzkich i powiatowych, w tym realizacja innych niezbędnych obwodnic i obejść miejscowości,
- ⑩ realizacja systemu wodno-kanalizacyjnego zgodnie z koncepcją docelowego rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej w gminie,
- ⑩ działania na rzecz zwiększenia znaczenia linii kolejowych biegnących przez teren gminy.

6. STREFY FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNE

Zakłada się rozwój gminy w oparciu o następujące strefy funkcjonalno-przestrzenne:

a) obszary dla których przewiduje się zmiany charakteru zagospodarowania i pełnionych funkcji

a1) o charakterze inwestycyjnym

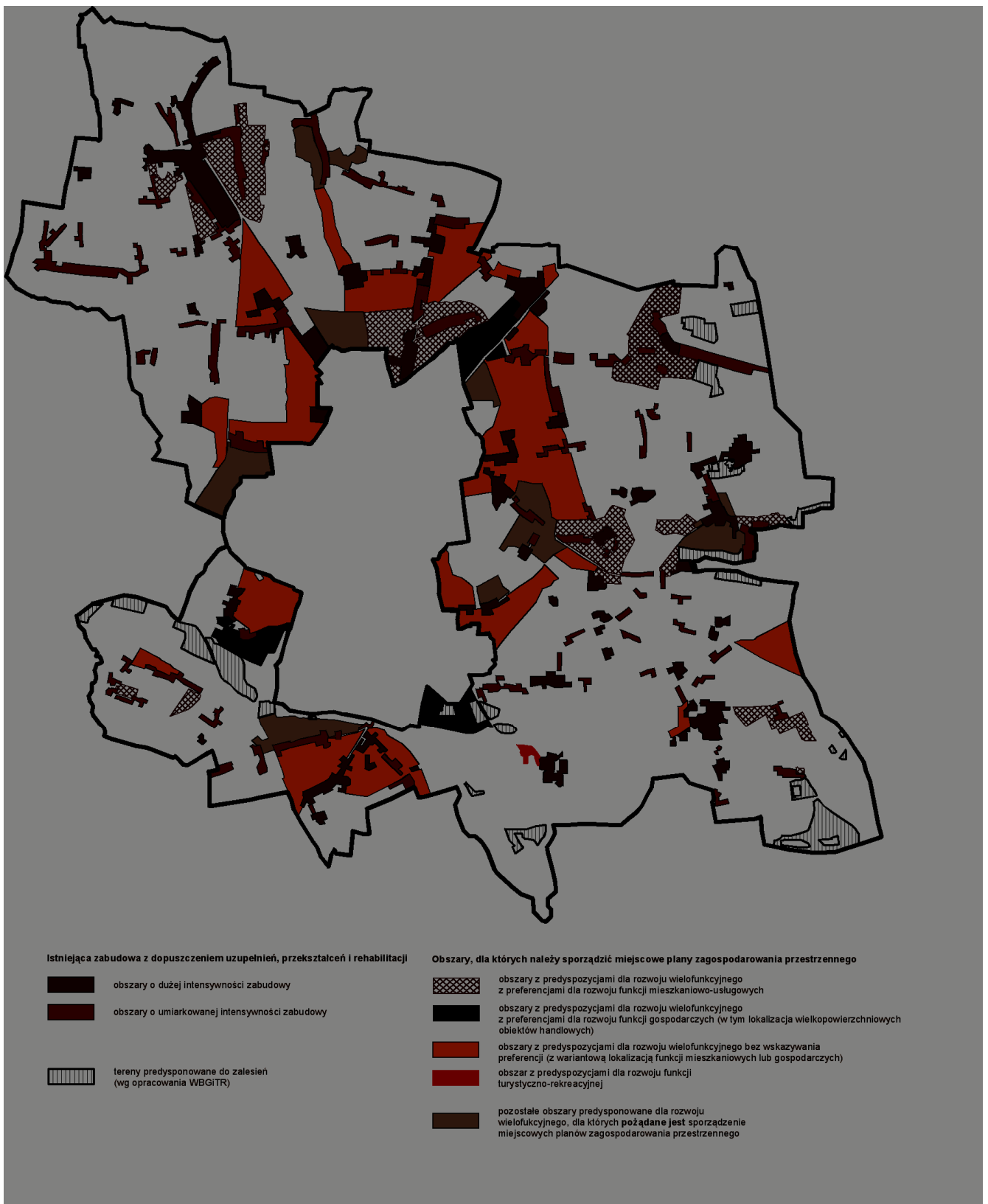
- obszary istniejącej zabudowy miejscowości - z dopuszczeniem uzupełnień, przekształceń i rehabilitacji
- obszary predysponowane do rozwoju wielofunkcyjnego - z preferencjami dla rozwoju mieszkalnictwa
- obszary predysponowane do rozwoju wielofunkcyjnego - z preferencjami dla rozwoju funkcji gospodarczych
- obszary predysponowane do rozwoju wielofunkcyjnego - bez wskazywania preferencji (wariantowo mieszkalnictwo lub funkcje gospodarcze)
- obszar z predyspozycjami dla rozwoju funkcji turystyczno-rekreacyjnej

a2) o charakterze nieinwestycyjnym

- obszary przewidziane do zalesień

- b) obszary dla których nie przewiduje się zmiany charakteru zagospodarowania i pełnionych funkcji
- obszary przewidywane do zachowania obecnych funkcji i charakteru

Zasięgi powyższych stref oznaczono na rysunku Studium oraz przedstawiono poniżej na schematycznym załączniku graficznym.

7. POLITYKA PRZESTRZENNA GMINY

1. USTALENIA OGÓLNE

Przyjmuje się następujące zasady polityki przestrzennej:

- 1) Rozwój przestrzenny gminy winien być podporządkowany nadrzędnemu celowi działań człowieka jakim jest poprawa warunków życia mieszkańców. W odniesieniu do zakresu działalności władz samorządowych dotyczy to przede wszystkim prawidłowej realizacji zadań własnych - a więc głównie poprawy dostępności do urządzeń i usług sektora publicznego - m.in. administracja, oświata, zdrowie, opieka społeczna, kultura, sport, ochrona p.poż., wypoczynek, gospodarka komunalna, drogi itp.
- 2) Przyjmuje się kryterium ekologiczne dalszego rozwoju gminy ze względu na konieczność ochrony środowiska przyrodniczego i jego wzbogacenie, w tym zwłaszcza poprzez :
 - Ⓣ ochronę czystości wód podziemnych i powierzchniowych,
 - Ⓣ ochronę i wzbogacenie lokalnych wartości zasobów środowiska przyrodniczego (gleb, ciągów ekologicznych, zalesień i zadrzewień itp.),
 - Ⓣ ochronę lokalnych wartości zasobów środowiska kulturowego (zachowanie historycznych układów przestrzennych wsi, założeń pałacowo-parkowych, obiektów),
 - Ⓣ prowadzenie racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej, przez kompleksowe wyposażenie gminy w w/w urządzenia.
- 3) Funkcja rolnicza pozostanie bardzo ważną działalnością gospodarczą w gminie. Zakłada się jej rozwój poprzez:
 - Ⓣ dalszy zintegrowany rozwój gospodarczy obszarów rolniczych, głównie kompleksów o najlepszych użytkach rolnych,
 - Ⓣ docelowe przekształcenie części obszarów rolniczych na tereny o funkcji mieszkaniowych i gospodarczych ale także na tereny rolniczo-leśne z zachowaniem tendencji zalesienia gruntów o niskiej przydatności dla rolnictwa,
 - Ⓣ kształtowanie ładu przestrzennego rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
 - Ⓣ ochronę gleb najwyższych klas, z dopuszczeniem wyłączeń z produkcji w uzasadnionej sytuacji terenów niezbędnych dla rozwoju funkcji gospodarczej i mieszkaniowej ,
 - Ⓣ rozwój funkcji towarzyszących - związanych z wielofunkcyjnym rozwojem obszarów wiejskich.
- 4) Dla działalności gospodarczych przyjmuje się:
 - Ⓣ wykorzystanie bliskości miasta Inowrocław dla aktywizacji gospodarczej, przede wszystkim przez tworzenie atrakcyjnej przestrzeni inwestycyjnej w bliskim sąsiedztwie miasta,
 - Ⓣ rozwój inwestycji z zakresu działalności usługowo-gospodarczej i mieszkalnictwa jako uzupełnienie istniejących funkcji,
 - Ⓣ lokalizację różnego rodzaju usług w tym również produkcyjnych nie powodujących uciążliwości i nie pogarszających stanu środowiska przyrodniczego
 - Ⓣ wyposażenie terenów w niezbędne urządzenia z zakresu infrastruktury technicznej w tym szczególnie porządkowanie gospodarki wodnej i ściekowej.

Przyjmuje się następujące ogólne zasady rozwoju przestrzennego gminy:

- Ⓣ obszary istniejącej zabudowy miejscowości adaptuje się z możliwością dokonywania uzupełnień, przekształceń i rehabilitacji, przyjmując jako nadrzędną zasadę dążenie do koncentracji osadnictwa w największych miejscowościach i przeciwdziałanie rozpraszania zainwestowania - dla obszaru całej gminy ustala się koncentrację mieszkalnictwa, usług i wytwórczości w granicach zabudowy wsi i przeciwdziałanie nadmiernemu rozpraszaniu nowotworzonej zabudowy zagrodowej
- Ⓣ na terenie gminy wskazuje się obszary, które będą podlegać przekształceniom funkcji, a co za tym idzie - stanu zagospodarowania przestrzennego. Obszary te - ze względu na spodziewaną presję inwestycyjną i związaną z nią konieczność zaspokojenia potrzeb mieszkańców, przy równoczesnym uwzględnieniu interesów gminy oraz stworzenia warunków dla uwzględnienia zasad zrównoważonego rozwoju - dzieli się na: obszary, dla których **należy** sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz obszary, dla których sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest **pożądane** (ale nie wskazuje się tak jednoznacznej potrzeby i silnej presji w tym kierunku)
- Ⓣ obszary, dla których zakłada się zmianę charakteru zagospodarowania, dzieli się na:
 - obszary z predyspozycjami dla rozwoju wielofunkcyjnego z preferencjami dla rozwoju funkcji mieszkaniowo-usługowych,
 - obszary z predyspozycjami dla rozwoju wielofunkcyjnego z preferencjami dla rozwoju funkcji

- gospodarczych,
- obszary z predyspozycjami dla rozwoju wielofunkcyjnego bez wskazywania obecnie preferencji (wariantowa lokalizacja funkcji mieszkaniowych lub gospodarczych),
 - ⑩ na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się korekty granic ww obszarów
 - ⑩ lokalizacja wszelkiego zainwestowania z uwzględnieniem uwarunkowań fizjograficznych poszczególnych terenów i uwarunkowań przyrodniczych i kulturowych;
 - ⑩ zakłada się dalszy rozwój działalności rolniczych dostosowanych do lokalnych uwarunkowań jako równorzędnej podstawowej funkcji gminy, przy założeniu promowania wielofunkcyjności, czyli wprowadzaniu pozarolniczych źródeł utrzymania – dotyczy to terenów nie wskazywanych do przekształceń
 - ⑩ zakłada się lokalizowanie na części obszarów gminy wykorzystywanych rolniczo działalności turystyczno-wypoczynkowych i agroturystyki, związanych z wypoczynkiem pobytowym oraz rekreacją; na potrzeby agroturystyki możliwe wykorzystanie istniejącej zabudowy zagrodowej
 - ⑩ zakłada się koncentrację inwestycji z zakresu działalności usługowych i wytwórczych w największych miejscowościach, zwłaszcza w Jaksicach, Orłowie, Jacewie, Tupadłach, Cieślinie, Łojewie, Słońsku, Sławęcinku, Górze;
 - ⑩ należy utrzymać istniejącą sieć usług publicznych (prowadzonych przez Gminę) i dążyć do jej wzbogacania poprzez rozwój infrastruktury w innych miejscowościach oraz poszerzanie zakresu prowadzonych instytucji
 - ⑩ zakłada się wzmacnianie funkcji ekologicznych poprzez ograniczanie gospodarki rolnej na terenach nieprzydatnych oraz stopniowe ich zalesianie - dla obszaru całej gminy ustala się zalesianie gruntów o małej przydatności dla rolnictwa zgodnie z ustaleniami opracowania „granica polno-leśna”
 - ⑩ w stosunku do lasów na terenie całej gminy ustala się zachowanie i odtwarzanie walorów lasu poprzez prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej,
 - ⑩ w stosunku do lasów na terenie całej gminy ustala się zakaz lokalizacji zabudowy nie związanej z gospodarką leśną,
 - ⑩ dla obszaru całej gminy ustala się ochronę przed zalesieniami śródleśnych łąk, bagien i nieużytków,
 - ⑩ obszar leżący w strefie ekspozycji dzielnicy uzdrowskiej miasta Inowrocław, należy wyłączyć z możliwości lokalizacji zabudowy i realizacji funkcji, które mogą negatywnie wpływać na realizację funkcji leczniczo-uzdrowskich oraz wartości kompozycyjno-estetycznych uzdrowska. Są to zagadnienia, które nie mogą być jednoznacznie skwantyfikowane i skategoryzowane, natomiast każdorazowo przy podejmowaniu decyzji dotyczących realizacji zagospodarowania lub wprowadzania nowych funkcji w części gminy sąsiadującej z dzielnicą uzdrowską, zagadnienia te powinny być uwzględnione,
 - ⑩ dla obszarów bezpośrednio przylegających do istniejących dróg oraz projektowanej obwodnicy, nie należy przewidywać lokalizacji obiektów, dla których funkcjonowania sąsiedztwo drogi mogłoby mieć negatywny wpływ - funkcje, których nie należy lokalizować należy przyjąć zgodnie z załącznikiem nr 1 do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z dnia 5 lipca 2007 r.),
 - ⑩ na terenie gminy obowiązują nieprzekraczalne ograniczenia wysokości zabudowy, określone w dokumentacji rejestracyjnej lotniska Inowrocław (rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2003 roku w sprawie warunków, jakie powinny spełniać obiekty budowlane oraz naturalne w otoczeniu lotniska - Dz. U. Nr 130, poz. 1192 z późn. zm.),
 - ⑩ przeszkody lotnicze muszą być zgłaszane Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego oraz oznakowane zgodnie z przepisami odrębnymi (rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie sposobu zgłaszania oraz oznakowania przeszkód lotniczych z dnia 25 czerwca 2003 roku - Dz.U. Nr 130, poz. 1193 z późn. zm.),
 - ⑩ w odległości do 5 km od granicy lotnisk zabrania się budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych, które mogą stanowić źródło żerowania ptaków, zgodnie z przepisami odrębnymi (art. 87, ust. 6, pkt. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze - Dz.U.Nr 100 z 2006 r.. poz. 696 z późn. zm.).
 - ⑩ przy lokalizacji elektrowni wiatrowych należy uwzględnić konieczność zapewnienia możliwości prowadzenia racjonalnej gospodarki rolnej, w tym zwłaszcza przeciwdziałania rozdrabnianiu gruntów wysokich klas wskutek lokalizacji masztów elektrowni oraz towarzyszącej im infrastruktury (stacje

transformatorowe, linie energetyczne, drogi serwisowe, itp.).

- ⑩ ze względu na specyficzne warunki przyrodnicze oraz osadnicze, na terenie gminy wyklucza się możliwość lokalizacji nowych przedsięwzięć z zakresu przemysłowego chowu trzody chlewnej, a także rozbudowy istniejących gospodarstw hodowlanych do wielkości pozwalającej uznać je za realizujące chów przemysłowy trzody chlewnej - powyższe ograniczenie wynika z konieczności ochrony walorów przyrody w kontekście dużego ich zagrożenia degradacją - zwłaszcza dotyczy to wód powierzchniowych i podziemnych oraz walorów krajobrazu, a także z konieczności ochrony warunków zamieszkania ludności w warunkach dużego rozproszenia osadnictwa.

2. SZCZEGÓŁOWE USTALENIA DOTYCZĄCE POLITYKI PRZESTRZENNEJ

Niniejsze studium przyjmuje następujące ustalenia szczegółowe:

a) w zakresie osadnictwa i obsługi ludności ustala się:

- ⑩ koncentrację mieszkalnictwa, usług i wytwórczości w granicach zabudowy wsi
- ⑩ poza obszarami zwartej zabudowy miejscowości wprowadza się ograniczenie lokalizowania rozproszonej zabudowy nie związanej z rolniczym użytkowaniem obszaru (tj. mieszkalnictwa jednorodzinnego, pojedynczych usług itp.), szczególnie na terenach chronionej rolniczej przestrzeni produkcyjnej określonej przepisami szczególnymi - lokalizowanie nowych siedlisk rolniczych wyłącznie w przypadkach szczególnie społecznie lub ekonomicznie uzasadnionych
- ⑩ ustanawia się wieś Jaksice jako miejscowość o największej koncentracji zróżnicowanych usług oraz miejscowości Sławęcinek, Żalinowo, Góra, Jaksice, Łojewo, Orłowo, Pławin, Tupadły, Turzany jako ośrodki uzupełniające, szczególnie predestynowane do utrzymania istniejącej infrastruktury i lokalizacji nowych usług publicznych i komercyjnych.
- ⑩ wskazuje się możliwość realizacji ogólnodostępnego zagospodarowania turystycznego związanego z rekreacją, wypoczynkiem, obsługą ruchu krajoznawczego i edukacji ekologicznej - dopuszcza się rozwój ogólnodostępnego i indywidualnego zagospodarowania rekreacyjnego, wypoczynkowego, turystycznego, związanego z obsługą ruchu i związanego z edukacją ekologiczną, zwłaszcza na bazie jezior oraz w strefie doliny Noteci (z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z uwarunkowań przyrodniczych i przepisów szczególnych) oraz bazy ogrodów działkowych i zabudowy letniskowej

b) w zakresie mieszkalnictwa ustala się:

- ⑩ adaptację istniejącej zabudowy usługowej, siedliskowej i mieszkalnictwa z dopuszczeniem jej uzupełnienia, wymiany, przebudowy i rozbudowy;
- ⑩ rozwój mieszkalnictwa, usług i przemysłu na terenach wskazanych do zainwestowania;
- ⑩ wyposażenie terenów w niezbędne urządzenia z zakresu infrastruktury technicznej, w tym szczególnie porządkowanie gospodarki ściekowej oraz stosowanie proekologicznych systemów grzewczych,
- ⑩ poza obszarami zwartej zabudowy miejscowości wprowadza się ograniczenie lokalizowania rozproszonej zabudowy nie związanej z rolniczym użytkowaniem obszaru (tj. mieszkalnictwa jednorodzinnego, pojedynczych usług itp.), szczególnie na terenach chronionej rolniczej przestrzeni produkcyjnej określonej przepisami szczególnymi

c) w zakresie rozwoju przedsiębiorczości ustala się:

- ⑩ preferencje dla lokalizacji tego typu działalności w sąsiedztwie miasta, w obszarach łatwo dostępnych z sieci dróg krajowych lub wojewódzkich
- ⑩ lokalizacja nowych zakładów produkcyjnych i rzemieślniczych z zachowaniem istniejących uwarunkowań fizjograficznych, pod warunkiem stosowania rozwiązań technicznych minimalizujących ujemne skutki prowadzonej działalności na środowisko oraz tworzenia naturalnych izolacji poszczególnych form gospodarowania przestrzenią od terenów przyległych;
- ⑩ obowiązek sporządzania planów miejscowych dla poszczególnych terenów obszaru inwestycyjnego z zachowaniem przepisów szczególnych oraz podstawowej funkcji całego obszaru;

d) w zakresie gospodarowania rolniczą przestrzenią produkcyjną ustala się:

- ⑩ lokalizowanie nowych siedlisk wyłącznie w przypadkach ekonomicznie uzasadnionych,
- ⑩ prowadzenie gospodarki rolnej z zachowaniem istniejących uwarunkowań przyrodniczych i fizjograficznych z zachowaniem ograniczeń wynikających z ochrony istniejących ciągów ekologicznych,
- ⑩ sukcesywne zalesianie gruntów o niskiej przydatności rolniczej zgodnie z ustaleniami opracowania „granica polno-leśna” - zalesianie terenów nieprzydatnych dla celów rolniczych, gatunkami drzew występującymi w środowisku naturalnym oraz przy zachowaniu uwarunkowań fizjograficznych obszaru

WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA. TERENY WYŁĄCZONE Z ZABUDOWY

1. WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA

Niniejsze studium ustala zakres terenów dla których wskazuje się jako niezbędne lub celowe (i pożądane) opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zgodnie z załącznikiem graficznym do Studium.

Granice obszarów objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego zostaną ostatecznie określone na etapie podjęcia uchwały o przystąpieniu do sporządzenia w/w planów. Dopuszczalne są korekty granic obszarów oznaczonych na rysunku studium. Zakres funkcjonalny terenów, dla których sporządzać się będzie miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz wskaźniki dotyczące zagospodarowania terenu zostaną ostatecznie określone na etapie sporządzania w/w planów.

W stosunku do wszystkich nowo realizowanych zabudowań, ustala się wymogi:

- ⑩ wyznaczenia odpowiedniej do charakteru zabudowy liczby miejsc parkingowych,
- ⑩ zachowania wysokiej jakości architektonicznej oraz harmonizacji (pod względem wysokości, kubatury, kolorystyki, charakteru i nachylenia dachów) zainwestowania z terenami sąsiednimi,
- ⑩ stosowania proekologicznych systemów grzewczych dla zaopatrzenia w ciepło nowoprojektowanych budynków,
- ⑩ ograniczania uciążliwości projektowanych obiektów usługowych do granic własnej działki,
- ⑩ odprowadzania ścieków sanitarnych do kanalizacji sanitarnej,
- ⑩ odprowadzania do kanalizacji deszczowej wód opadowych z utwardzonych nawierzchni parkingów oraz dróg dojazdowych i placów, po odpowiednim podczyszczeniu.

2. TERENY WYŁĄCZONE Z ZABUDOWY

Na terenie gminy występują liczne obszary wyłączone z możliwości zabudowy jak :

- lasy, z wyłączeniem terenów zabudowanych Lasów Państwowych i ciągów infrastruktury technicznej i komunikacji,
- łąki i tereny o niekorzystnych warunkach hydrogeologicznych (mokradła, podmokłości),
- wody powierzchniowe,
- cmentarze,
- strefy uciążliwości obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej.

Ponadto niektóre tereny rolne, o wysokiej przydatności rolniczej gleb (na mocy przepisów szczególnych) wymagają zgody na wyłączenie z produkcji rolnej.

OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK

Dostępne dane pozwalają zaliczyć gminę do obszarów o zaledwie umiarkowanie korzystnym stanie środowiska i stopniu jego degradacji. Gmina leży w obszarze podlegającym od dawna procesom antropopresji - realizowanej zarówno poprzez intensywne rolnictwo, jak i silne uprzemysłowienie (na terenie gminy, ale zwłaszcza w jej

bliskim sąsiedztwie), stąd też stopień przekształceń środowiska jest relatywnie duży, a udział przestrzeni zbliżonej do naturalnej - stosunkowo niewielki (wpływ na to ma także bardzo mały udział powierzchni leśnych). Bardzo ważną częścią w strukturze gminy jest dolina Noteci - rzeka Noteć na wysokości gminy nie jest wprawdzie ciekim eksponującym się ze względu na wielkość, ilość wody, itp., ale dolina rzeki jest stosunkowo rozległa i zdecydowanie odróżnia się od obszarów, wśród których jest położona. Stan czystości Noteci jest jednym z ważniejszych problemów ekologicznych na terenie gminy.

W polityce rozwoju gminy należy dążyć do poprawy stanu elementów najsilniej zdegradowanych, do których bez wątplenia zaliczają się wody powierzchniowe - zarówno przepływające przez teren gminy cieki, jak też leżące na jej terenie jeziora. Zagadnienie to wymaga współpracy z sąsiednimi samorządami, a sanacja stanu wód jest procesem złożonym i długotrwałym. Ważnym zagadnieniem jest także poprawa lokalnych warunków arosanitarnych, zwłaszcza w miejscowościach o dużej koncentracji zabudowy. W części gminy (w wielu miejscowościach, w tym także największych) problemem jest hałas i zanieczyszczenia pochodzenia komunikacyjnego. Niezbędnym zadaniem jest także uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej poprzez dalszą realizację sieci kanalizacyjnej wraz z zabezpieczeniem odbioru ścieków. Do czasu realizacji kanalizacji nieczystości płynne należy utylizować bądź w punktach zlewnych oczyszczalni, w oczyszczalniach biologicznych - przydomowych, w dołach, szczelnych i okresowo opróżnionych. W zakresie gospodarki odpadami zakłada się ich segregację i zabezpieczenie odbioru oraz utylizację. Prawo geologiczne nakłada na inwestorów obowiązek uzyskania koncesji na poszukiwanie, dokumentowanie i eksploatację wszystkich rodzajów kopalin pospolitych. Podejmowanie decyzji o eksploatacji surowców winno uwzględniać możliwość powstania leja depresyjnego, pogarszającego stosunki wodne na terenach sąsiednich, jak też niebezpieczeństwo degradacji krajobrazu i związany z eksploatacją surowców oraz wzmożony ruch pojazdów i maszyn. Zieleń parków wiejskich wymaga ochrony przed degradacją ich walorów przyrodniczych, krajobrazowych i funkcjonalnych. Ochrony wymagają także wszelkie inne tereny zielone, w tym również remizy śródpolne, zbiorowiska bagienne, torfowiska i gleby pochodzenia organicznego. Niezbędne jest zachowanie trwałości lasów i wykorzystanie ich różnych funkcji. Lasy wymagają także poprawy stanu sanitarnego i maksymalnego ograniczenia procesów degradujących środowisko leśne. Niezbędna jest kontynuacja procesu zalesiania terenów o niskiej przydatności dla rolnictwa, zgodnie z obowiązującymi ustaleniami opracowania "granica polno-leśna". Wszelkie projektowane i przewidywane do realizacji obiekty budowlane winny posiadać duże walory estetyczne i architektoniczne, uwzględniające kompleksowe potrzeby ochrony środowiska oraz lokalne tradycje.

Na terenie gminy postuluje się przeprowadzenie szczegółowej waloryzacji zasobów przyrodniczych i kulturowych w celu weryfikacji faktycznego ich stanu i wartości.

Wszystkie działania związane z zagospodarowaniem przestrzennym i szeroko rozumianym rozwojem gminy muszą uwzględniać dążenie do zachowania, wzmocnienia lub odnowy naturalnych zasobów przyrody oraz powinny być realizowane z uwzględnieniem prawidłowości funkcjonowania ekosystemów. W planowaniu przestrzennym wymagane jest uwzględnienie wymogów równowagi ekologicznej pomiędzy elementami naturalnymi i antropogennymi. Powierzchnię ziemi można wykorzystywać jedynie zgodnie z planami zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem przepisów w ochronie środowiska i ochronie gruntów rolnych i leśnych.

W polityce rozwoju i zagospodarowania, należy zwrócić uwagę na następujące aspekty istotne dla kształtowania środowiska przyrodniczego:

- zachowanie, ochrona i kształtowanie gminnego systemu obszarów chronionych,
- ekologizacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- ekologizacja przestrzeni osadniczej.

Zachowanie, ochrona i kształtowanie gminnego systemu obszarów chronionych odnosi się przede wszystkim do korytarzy i ciągów ekologicznych, w obrębie których występują najważniejsze powiązania przyrodnicze.

Główny korytarz ekologiczny związany jest z doliną Noteci. Jest to teren o szczególnych walorach, który pomimo relatywnie wysokiego stopnia degradacji wód Noteci, pełni bardzo ważne funkcje ekologiczne. Nieco mniejsze znaczenie ma korytarz biegnący we wschodniej części gminy obejmujący tereny podmokłe pogranicza gminy

Inowrocław i Dąbrowa Biskupia. Poprzez system korytarzy i ciągów ekologicznych teren gminy powiązany jest przyrodniczo z terenami otaczającymi.

Ochrona i kształtowanie systemu obszarów chronionych gminy wymagają podjęcia następujących działań:

- ⑩ respektowania przepisów odnoszących się do sposobu użytkowania istniejących terenów i obiektów chronionych,
- ⑩ wprowadzenie do rejestru nowych obszarów chronionych,
- ⑩ eliminację istniejących źródeł zagrożeń czystości wód powierzchniowych i podziemnych. Wymaga to: odprowadzenia większości ścieków komunalnych do systemu kanalizacyjnego i oczyszczalni ścieków, wprowadzenia zakazu likwidacji rowów melioracyjnych, bieżącej konserwacji (oczyszczania brzegów, zapewnienia drożności) rowów melioracyjnych, wprowadzania dolesień głównie lasami mieszanymi o bogatym podszyciu leśnym pozwalającymi na magazynowanie większej ilości wody, wprowadzania zadrzewień o płytkim i rozległym systemie korzeniowym, co powoduje powstanie barier biogeochemicznych,
- ⑩ pielęgnacji istniejących elementów zieleni oraz wprowadzanie nowych rodzimych elementów zieleni zwłaszcza zadrzewień i zakrzewień śródpolnych (pasy i szpalery drzew i krzewów) - spełniających także rolę wiatrochronną - usytuowanych równoległe do osi korytarzy i ciągów ekologicznych oraz wokół obniżen wysoczyznowych tzw. „oczek wodnych”,
- ⑩ eliminacji istniejących barier ekologicznych (obszarów konfliktowych z punktu widzenia funkcjonowania środowiska) ograniczających swobodną migrację zwierząt np. budowa odpowiedniej szerokości przepustów na ciekach (mostki), drogach, liniach kolejowych; w przypadku lokalizacji większych obiektów kubaturowych sytuowanie ich wzdłuż osi korytarzy i ciągów ekologicznych
- ⑩ na terenach korytarzy ekologicznych, realizacja inwestycji powinna być poprzedzona skanalizowaniem terenu.

Ekologizacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej wymaga podjęcia następujących działań:

- ⑩ prowadzenie zabiegów przeciw erozyjnych na gruntach ornych (zapobieganie przed erozją wodną i wietrzną) przede wszystkim przez wprowadzanie zadrzewień śródpolnych,
- ⑩ wprowadzanie zalesień na gruntach ornych klas V i VI oraz nieużytkach (piaski lotne, nieczynne wyrobiska i wysypiska), które docelowo powiększać powinny istniejący system ciągów ekologicznych np. w postaci zadrzewień śródpolnych,
- ⑩ wprowadzanie zadrzewień pełniących ważną funkcję w ochronie ekosystemów rolnych. Są to zadrzewienia przydrożne, przywodne, pasmowe, kępowe. Modyfikują one mikroklimat przyległych pól, zmieniając bilans cieplny i wodny krajobrazu, ograniczają migrację związków chemicznych na drodze erozji wodnej i wietrznej, ograniczają zanieczyszczenia wód gruntowych,
- ⑩ wprowadzanie użytków zielonych na gruntach ornych kompleksu 9 zbożowo-pastewnego słabego z glebami murszastymi i czarnymi ziemiami oraz na gruntach kompleksu 14 gleb ornych przeznaczonego pod użytki zielone. Grunty te ze względu na możliwości silnych nawodnień są predysponowane do zmian na użytki zielone,
- ⑩ wprowadzanie sadów i ogrodów: ze względu na korzystne uwarunkowania glebowe na terenie gminy istnieją predyspozycje do rozwoju funkcji sadowniczo-ogrodniczych szczególnie w obrębie istniejących jednostek osadniczych oraz funkcji alimentacyjno-rekreacyjnych (ogrody działkowe).

Ekologizacja przestrzeni osadniczej ma przede wszystkim na celu podniesienie standardu życia mieszkańcom wsi. Osiągnąć to można przez następujące działania:

- ⑩ eliminację źródeł zagrożeń środowiska znajdujących się na terenach osadniczych, np. poprzez wprowadzenie ekologicznych źródeł energii (gazyfikacja) eliminujących źródła zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego,
- ⑩ kanalizacja wszystkich terenów osadniczych o zwartej zabudowie - na terenach korytarzy ekologicznych wskazuje się konieczność skanalizowania przed realizacją inwestycji ,
- ⑩ ograniczanie hałasu pochodzenia komunikacyjnego poprzez ekrany akustyczne, zalesienia o charakterze powierzchniowym i szpalerowym (dotyczy dróg o dużym natężeniu ruchu i linii kolejowych w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy miejscowości),

- ⑩ wzbogacanie krajobrazu osadniczego zielenią (parki, zieleń izolacyjna), zwiększenie udziału powierzchni terenów zielonych (parki, ogrody przyzagrodowe, sady),
- ⑩ ochrona i pielęgnacja istniejących parków wiejskich, cmentarzy, zadrzewień itp.

Na terenie gminy ochronie podlegają:

- ⑩ tereny leżące w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Balczewskich.,
- ⑩ parki podworskie,
- ⑩ pomniki przyrody,
- ⑩ grunty najwyższych klas bonitacyjnych (klas I-III)

Przepisy szczególne zawierają zasady gospodarowania na terenach objętych ochroną.

Wskazuje się konieczność poszerzenia terenów objętych ochroną. W szczególności należy rozważyć:

- ⑩ Powiększenie zasięgu Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasy Balczewskie o cenne ekologicznie rejony Słońska, Olszewic, Marcinkowa, Balczewa i Pławinek,
- ⑩ Wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu wzdłuż doliny Noteci, wraz z rynnami jezior Szarłej i Piotrowickiego, w celu ochrony ponadlokalnych ciągów ekologicznych.

Powyższe propozycje wymagają przeprowadzenia szczegółowych analiz mających na celu ich precyzyjną delimitację (stąd nie zostały ujęte na rysunku Studium).

Wskazuje się potrzebę przeprowadzenia fachowej inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej dla obszaru gminy. Wykonanie takiego opracowania umożliwi dokładne rozpoznanie i wyznaczenie obiektów wymagających ochrony prawnej.

Żaden obszar na terenie gminy nie wchodzi w skład systemu Natura 2000 ani obszarów wskazywanych na Shadow List (wg uzupełnień z roku 2008).

Niezależnie od tego, ustala się następujące szczegółowe działania w zakresie ekopolityki:

- ⑩ realizację gminnego systemu kanalizacyjnego z zapewnieniem odbioru ścieków,
- ⑩ realizację indywidualnych oczyszczalni ścieków w obszarach które nie zostaną podłączone do systemu kanalizacji ,
- ⑩ przeciwdziałanie zanieczyszczeniom wód wskutek działalności rolniczej,
- ⑩ racjonalne gospodarowanie odpadami z zapewnieniem odbioru odpadów,
- ⑩ ochrona korytarza ekologicznego doliny Noteci,
- ⑩ ochrona Głównych Zbiorników Wód Podziemnych,
- ⑩ ochronę ujęć wód podziemnych na potrzeby komunalne,
- ⑩ ochronę powietrza poprzez eliminację tradycyjnych źródeł ciepła na rzecz paliw ekologicznych oraz stosowanie środków technicznych skutecznie redukujących emisję zanieczyszczeń,
- ⑩ dążenie do wymiany pieców na paliwo stałe na piece zużywające paliwo płynne (olej) lub gazowe,
- ⑩ ochronę obszarów o szczególnych walorach przyrodniczo-krajobrazowych, poprzez wdrażanie programów promocji rolnictwa ekologicznego oraz ochrony krajobrazu i różnorodności biologicznej,
- ⑩ wykorzystywanie zasobów glebowych zgodnie z ich predyspozycjami,
- ⑩ zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemów melioracyjnych,
- ⑩ kontynuowanie dolesień w powiązaniu z systemem ekologicznym, w oparciu o granicę polno-leśną,
- ⑩ propagowanie świadomości ekologicznej wśród społeczności gminy.
- ⑩ ograniczanie hałasu, zanieczyszczeń i zagrożeń bezpieczeństwa wynikających z ruchu komunikacyjnego - w miejscach i obszarach narażonych na duży hałas i zanieczyszczenia oraz zagrożenia bezpieczeństwa ludności związane z ruchem komunikacyjnym, należy przedsięwziąć działania zmierzające do ich ograniczenia metodami administracyjnymi (ograniczenie szybkości, tonażu), technicznymi (oddalenie zabudowy od dróg, ekrany akustyczne, poprawa bezpieczeństwa w miejscach przejść dla pieszych i włączania się do ruchu) i biologicznymi (pasy zieleni izolacyjnej).

OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

Na terenie gminy obowiązują strefy ochrony konserwatorskiej i archeologicznej (przedstawione na rysunku studium):

STREFA „A” pełnej ochrony konserwatorskiej

Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej wyznaczona dla obszarów szczególnie wartościowych, do bezwzględного zachowania. Zasięg strefy „A” jest równoznaczny z zasięgiem strefy „W”. Strefa „A” obejmuje obszar, na którym elementy historycznego układu przestrzennego, tzn. rozplanowanie, zabudowa oraz związany z nimi integralnie teren i krajobraz, zachowały się w wysokim stopniu.

Strefą „A” ochrony konserwatorskiej objęto: zespoły pałacowo-parkowe, zespoły dworsko-parkowe, parki podworskie, zespoły kościelne.

W strefie „A” wymagane jest:

1. zachowanie zasadniczych proporcji wysokościowych zabudowy kształtujących sylwetę zespołu,
2. zachowanie rozplanowania ulic i placów z zachowaniem ich szerokości, przekroju, nawierzchni, utrzymanie historycznych linii zabudowy oraz wysokości i proporcji budynków, geometrii dachów, materiałów wykończeniowych,
3. zachowanie zabudowy historycznej, jej konserwacja, rewaloryzacja, rekonstrukcja,
4. zachowanie i rewaloryzacja historycznej zieleni komponowanej,
5. dostosowanie nowej, wprowadzanej w obszarze zabudowy do historycznej kompozycji w zakresie sytuacji, skali, bryły, podziałów architektonicznych itp,
6. usuwanie obiektów dysharmonizujących,
7. dostosowanie współczesnych funkcji do wartości zespołu zabytkowego przez nawiązanie do historycznego programu mieszkaniowo-usługowego i eliminacja funkcji uciążliwych,
8. wprowadzanie elementów reklamy wizualnej jedynie w miejscach dopuszczonych przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków,
9. uzgadnianie z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków wszelkiej działalności inwestycyjnej, podziałów geodezyjnych, zmian sposobu użytkowania, prac ziemnych, remontów, modernizacji, adaptacji obiektów zabytkowych, uzupełnień zabudowy, zdobienia brył architektonicznych, wprowadzania małych form architektonicznych, wprowadzania elementów reklamy wizualnej,
10. prowadzenie badań archeologicznych wyprzedzających wszelką działalność inwestycyjną.

STREFA „B” ochrony konserwatorskiej

Strefą „B” ochrony konserwatorskiej objęto obszary zawierające znaczną lecz nie dominującą część elementów historycznie ukształtowanej struktury przestrzennej o wartościach kulturowych. Zasięg strefy „B” jest równoznaczny z zasięgiem strefy „W”.

Obszary objęte strefą „B” podlegają rygorom w zakresie utrzymania historycznego rozplanowania i zasadniczych elementów istniejącej substancji o wartościach kulturowych oraz charakteru i skali nowej zabudowy.

Strefą „B” objęto: historyczne zespoły wiejskie, zespoły szkolne, zespoły zabudowy folwarcznej, zespoły dworsko-parkowe z pozostałościami folwarków, cmentarze: parafialne i nieczynne ewangelickie.

W strefie „B” wymagane jest :

1. zachowanie klimatu odrębnych zespołów przestrzennych,
2. zachowanie środowiska ruralistycznego z jego historycznymi elementami- układ ulic, linie zabudowy, proporcje gabarytów i wysokości zabudowy, zachowanie historycznego podziału działek, ewentualnie nawiązanie do dawnych podziałów, sposób wkomponowania w naturalny krajobraz,
3. zachowanie historycznej zabudowy - konserwacja i rewaloryzacja obiektów zabytkowych,
4. zachowanie kompozycji i układów zieleni historycznej, parków i cmentarzy. Cmentarze ewangelicki winny zostać odpowiednio zagospodarowane, a ich granice uczytelnione,
5. dostosowanie nowej, wprowadzanej w obszarze zabudowy do historycznej kompozycji urbanistycznej w

- zakresie sytuacji, skali, bryły, podziałów architektonicznych,
- usuwanie obiektów dysharmonizujących, substandardowych,
 - uzgadnianie z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków: remontów, modernizacji, adaptacji obiektów zabytkowych, zmian sposobu użytkowania budynków historycznych, uzupełnień zabudowy, wprowadzania małych form architektonicznych, wprowadzania nowych inwestycji, prac ziemnych, wprowadzanie elementów reklamy wizualnej po uzyskaniu pozytywnej opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków,
 - prowadzenie prac archeologicznych wyprzedzających działalność inwestycyjną na obszarach dla których zasięg strefy „B” jest równoznaczny ze strefą „W”.

STREFA „AW” ścisłej ochrony archeologicznej

Strefa „AW” obejmuje tereny o rozpoznanej zawartości reliktywów archeologicznych posiadające własną formę terenową (np. grodziska, wzgórza zamkowe itp.) Na obszarze strefy zakazana jest wszelka działalność budowlana, nie związana bezpośrednio z rewaloryzacją tych terenów Na obszarze gminy Inowrocław strefy „AW” wyznaczono dla : grodziska w Borkowie, grodziska w Ostrowie Krzyckim i gródka stożkowatego w Strzemkowie

W strefie „AW” wymagane jest :

- zakazanie wszelkiej działalności, dopuszcza się jedynie prace związane bezpośrednio z rewaloryzacją terenu po uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
- konserwacja zachowanych obiektów zabytkowych, ich ekspozycja w terenie, względnie zaznaczenie ich śladów.
- pozostawienie tych terenów jako otwartych pełniących funkcje muzealne.

STREFA „W” ochrony archeologicznej

Strefa „W” obejmuje tereny o rozpoznanej, na podstawie badań, zawartości ważnych reliktywów archeologicznych. Na obszarze strefy wszelka działalność inwestycyjna musi być poprzedzona badaniami archeologicznymi. Zakres prac archeologicznych określa się przy uzgadnianiu projektu budowlanego.

Na obszarze gminy Inowrocław strefy „W” wyznaczono dla zespołów stanowisk i stanowisk archeologicznych rozpoznanych w trakcie badań archeologicznych (powierzchniowych i wykopaliskowych) prowadzonych od lat 60-tych XX wieku przez Zespół do Badań Dziejów Kujaw Instytutu Prahistorii UAM w Poznaniu oraz badań powierzchniowych prowadzonych w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski.

Na obszarze strefy dopuszcza się działalność inwestycyjną pod warunkiem przeprowadzenia wyprzedzających badań archeologicznych. Na obszarze strefy „W”

- Prace ziemne prowadzone w granicach strefy wymagają przeprowadzenia wyprzedzających badań archeologicznych. Prace ziemne wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Szczegółowy zakres i rodzaj niezbędnych badań archeologicznych określony zostaje na etapie uzgodnienia projektu budowlanego i wydania decyzji.
- Egzemplarz dokumentacji badań archeologicznych podlega po ich zakończeniu nieodpłatnemu przekazaniu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków

Obiekty zabytkowe wpisane do gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków zlokalizowane poza strefami ochrony konserwatorskiej

Obiekty zabytkowe zlokalizowana poza wyznaczonymi strefami ochrony konserwatorskiej objęte ochroną w ramach wpisu do gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków i podlegają następującym wytycznym konserwatorskim:

- wymagane jest uzgadnianie z konserwatorem zabytków prac remontowych, adaptacyjnych i rozbiórkowych,
- wskazane jest dostosowanie nowej zabudowy wprowadzanej na obszar parceli do budynków historycznych pod względem gabarytów, kompozycji bryły, elewacji, dachów oraz uzgodnienie z konserwatorem zabytków.

Dominującymi kierunkami działań w odniesieniu do obiektów wpisanych do rejestru zabytków, winna być:

- ⑩ rewitalizacja i konserwacja rozumiana jako utrzymanie bądź przywrócenie wartości historyczno-kulturowych z jednoczesnym dostosowaniem do współczesnych standardów cywilizacyjnych w ściśle określonym i wyważonym zakresie. Powyższe dotyczy zarówno zespołów sakralnych jak i zespołów dworsko-parkowych. Obejmować powinno również ich bezpośrednie otoczenie z uwagi na konieczność zachowania historycznych relacji przestrzennych, w tym zwłaszcza utrzymanie urządzeń wspomagających (np. ogrodzeń, kaplic) a także zieleni towarzyszącej w obrębie działek, na których obiekty te są zlokalizowane.
- ⑩ utrzymanie a tam gdzie jest to możliwe odtworzenie układu kompozycyjnego i hydrograficznego, pielęgnacja i konserwacja z uzupełnieniami ubytków i nowymi nasadzeniami na podstawie specjalistycznej dokumentacji, sukcesywna likwidacja obiektów i funkcji kolizyjnych - w odniesieniu do parków dworskich,
- ⑩ pełna ochrona, zwłaszcza przed działalnością inżynierską, budowlaną z zachowaniem istniejącego układu topograficznego oraz sposobu użytkowania - w odniesieniu do stanowisk o własnej formie krajobrazowej (grodzisk).

Ochrona elementów nie objętych ochroną prawną poprzez wpisanie do rejestru zabytków winna być podporządkowana niżej wymienionym działaniom i powinna polegać na:

a) dla zespołów dworsko-parkowych:

- ⑩ na utrzymaniu jednej własności obejmującej tereny parku i grunty pod dworem oraz sam dwór,
- ⑩ na przywracaniu (tam gdzie jest to możliwe) jedności władania (własności),
- ⑩ na odstąpieniu od dalszych parceli,

b) dla obiektów architektury (dworów, obiektów techniki, dawnych szkół, domów mieszkalnych itp.)

- ⑩ na utrzymaniu istniejącej zabudowy w należyтым stanie technicznym, z dopuszczeniem zmiany funkcji obiektu i podniesieniem standardu wyposażenia techniczno-użytkowego, z zastrzeżeniami dotyczącymi zachowania w maksymalnym stopniu, a tam gdzie jest to możliwe, odtworzeniu historycznej kompozycji obiektu (wysokość, kształt, układ eksponowanych elewacji, kształt dachu, rozmieszczenie, wielkość i proporcje otworów), zewnętrznego detalu architektonicznego, a także dostosowaniu nowej funkcji i nowego programu użytkowego do specyfiki obiektu,
- ⑩ na zachowaniu, w przypadku remontów i modernizacji, historycznego detalu architektonicznego i wyposażenia wnętrza (o ile występują),
- ⑩ na zachowaniu historycznych relacji przestrzennych i obiektów wspomagających (np. zabudowa gospodarcza przy szkołach, zabudowa gospodarcza towarzysząca zabudowie siedliskowej) oraz zieleni towarzyszącej w obrębie działek, na których są zlokalizowane,

c) dla parków:

- ⑩ na utrzymaniu (a tam gdzie jest to możliwe odtworzeniu) układu kompozycyjnego (ukształtowanie powierzchni, aleje, kompozycje zieleni) i hydrograficznego,
- ⑩ na pielęgnacji i konserwacji zieleni,
- ⑩ na uzupełnieniu ubytków i nowych nasadzeniach wyłącznie na podstawie specjalistycznych dokumentacji,
- ⑩ na sukcesywnej likwidacji funkcji i obiektów kolizyjnych,
- ⑩ na zachowaniu i konserwacji historycznych elementów małej architektury (np. ogrodzeń, bram, itp.),

d) dla zabudowy gospodarczej:

- ⑩ na utrzymaniu w należyтым stanie technicznym, z dopuszczeniem zmiany funkcji i podniesieniem standardów wyposażenia,
- ⑩ na dopuszczeniu likwidacji zużytych technicznie lub grożących katastrofą budowlaną obiektów, z zaleceniem lokalizacji nowej zabudowy, dostosowanej gabarytem i lokalizacją do zabudowy likwidowanej,

e) dla elementów małej architektury (kaplic przydrożnych, gołębników, itp.):

- ⑩ na ochronie przed dewastacją i bieżących pracach konserwacyjnych, z maksymalnym zachowaniem pierwotnego wyrazu architektonicznego,

f) dla cmentarzy przykościelnych i cmentarzy położonych poza obszarami zabudowy wsi:

- Ⓣ na zakazie lokalizacji obiektów i urządzeń kolidujących z pierwotną funkcją,
 - Ⓣ na ochronie zachowanych elementów, uporządkowaniu i podkreśleniu symboliki miejsca, poprzez utrzymanie bądź uczytelnienie zachowanego układu alejek, kwater, ochronę nagrobków, krzyży, zachowanego drzewostanu, likwidację samosiejek, wyłącznie na podstawie specjalistycznego opracowania.
- g) na obszarach koncentracji stanowisk archeologicznych nie posiadających własnej formy krajobrazowej występuje konieczność wykonania archeologicznych badań wykopaliskowych poprzedzających procesy inwestycyjne. Wiąże się to z obowiązkiem wyprzedzającego zawiadomienia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o przystąpieniu do przygotowań inwestycji.

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA W ZAKRESIE ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

W zakresie rolniczej przestrzeni produkcyjnej ustala się następujące kierunki i zasady:

- Ⓣ Ochrona gleb najwyższej jakości przed przeznaczeniem nierolniczym oraz degradacją wskutek niewłaściwej kultury rolnej,
- Ⓣ Ze względu na ważny interes społeczny i ekonomiczny gminy dopuszcza się przeznaczanie na cele pozarolnicze gruntów wysokich klas - wynika to z konieczności zapewnienia terenów inwestycyjnych i mieszkaniowych w sytuacji powszechnego występowania gleb dobrej jakości w częściach gminy wskazywanych jako atrakcyjne dla rozwoju. Każdorazowo podjęcie starań w kierunku wyłączenia gruntów z produkcji rolnej powinno być poprzedzoną analizą szans powodzenia inwestycji, a decyzja pozytywna powinna dotyczyć tylko zamierzeń, dla których przewiduje się wysokie prawdopodobieństwo powodzenia.
- Ⓣ Ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej przed erozją,
- Ⓣ Wykorzystywanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej z dostosowaniem kierunków produkcji, jej intensywności, kultury rolnej do walorów i ograniczeń przyrodniczych,
- Ⓣ Wyłączanie z produkcji rolnej gruntów o najniższej przydatności, ze względu na bonitację lub szczegółowe warunki położenia (wielkość, kształt, itp.) oraz ich przeznaczenie pod zalesienie lub innego rodzaju użytkowanie nierolnicze,
- Ⓣ Wdrażanie proekologicznych technologii oraz poprawa standardów sanitarnych produkcji,
- Ⓣ Przeciwdziałanie degradacji i zanieczyszczeniu środowiska przyrodniczego,
- Ⓣ Poprawa jakości życia ludności rolniczej oraz warunków funkcjonowania gospodarstw, poprzez: przeciwdziałanie bezrobociu i wspieranie restrukturyzacji rynku pracy w celu przechodzenia do działalności pozarolniczych, poprawę jakości wykształcenia, rozwój przedsiębiorczości na obszarach wiejskich ze szczególnym uwzględnieniem przetwórstwa lokalnych płodów rolnych, poprawę wyposażenia w zakresie infrastruktury technicznej, wsparcie dla modernizacji budynków i urządzeń służących produkcji rolnej, wprowadzanie do gospodarstw technologii proekologicznych, wspieranie działań producentów rolnych,
- Ⓣ Wspieranie upraw roślin energetycznych.

W ustaleniach ogólnych polityki przestrzennej gminy, zawarto zakaz lokalizacji nowych przedsięwzięć z zakresu przemysłowego chowu trzody chlewnej, a także rozbudowy istniejących gospodarstw hodowlanych do wielkości pozwalającej uznać je za realizujące chów przemysłowy trzody chlewnej. Powyższe ograniczenie wprowadzono ze względu na specyficzne warunki przyrodnicze oraz osadnicze - wynika z konieczności ochrony walorów przyrody w kontekście dużego ich zagrożenia degradacją (zwłaszcza dotyczy to wód powierzchniowych i podziemnych oraz walorów krajobrazu), a także z konieczności ochrony warunków zamieszkania ludności w warunkach dużego rozproszenia osadnictwa.

W stosunku do obszarów leśnych ustala się następujące kierunki i zasady:

- Ⓣ Zwiększenie lesistości gminy zgodnie z wyznaczoną granicą polno-leśną
- Ⓣ Zalesianie terenów nieprzydatnych dla rolnictwa
- Ⓣ Zachowanie i wzbogacanie funkcji lasów, zwłaszcza funkcji ekologicznych
- Ⓣ Poprawa stanu sanitarnego lasów
- Ⓣ Zapobieganie degradacji i zanieczyszczenia lasów

- ⑩ Prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej związanej z organizacją zrębów i nasadzeń

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA W ZAKRESIE ROZWOJU TURYSTYKI I WYPOCZYNKU

Gmina nie wykazuje szczególnie cennych walorów mogących stanowić podstawę dla rozwoju funkcji turystyczno-wypoczynkowej, stąd nie należy zakładać by działalności te odgrywały istotną rolę w bazie ekonomicznej gminy oraz jako źródło utrzymania mieszkańców.

Wskazuje się przede wszystkim na możliwość rozwoju następujących rodzajów tej funkcji:

- ⑩ produkt turystyki wodnej na szlaku Noteci - wymaga współpracy z innymi gminami leżącymi nad Notecią w celu wykreowania kompleksowej oferty; produkt ma szansę realizacji wyłącznie przy całościowym zagospodarowaniu szlaku Noteci na odcinku co najmniej od Kruszewicy do Nakła - zakłada się, że na terenie gminy Inowrocław może powstać przystań i/lub miejsce obsługi ruchu w turystyce wodnej;
- ⑩ produkt rekreacji codziennej i wypoczynku sobotnio-niedzielnego dla mieszkańców gminy, a przede wszystkim dla mieszkańców miasta Inowrocław - obejmujący bazę sportowo-rekreacyjną w miejscowościach (boiska, place gier, place zabaw, baseny), bazę ogrodów działkowych, ścieżki rowerowe, trasy do wędrówek pieszych, w dłuższej perspektywie (po poprawie stanu czystości wód jezior) - urządzenie kąpielisk;
- ⑩ produkt agroturystyki i turystyki wiejskiej,
- ⑩ wykorzystanie położenia w przebiegu szlaków i tras turystycznych o różnym charakterze i różnym znaczeniu (między innymi - droga św. Jakuba)

Ze względu na warunki przyrodnicze i klimatyczne przeważać będzie okres aktywności turystycznej w sezonie letnim.

Dla osiągnięcia zamierzonych celów tj. wykorzystania walorów dla rozwoju funkcji turystycznej i wypoczynkowej winny być podjęte następujące ogólne działania:

- realizacja ogólnodostępnego zagospodarowania: wytyczenie, oznakowanie szlaków i tras (pieszych i rowerowych) oraz obiektów turystycznych (np. boiska, place gier, kąpieliska i baseny kąpielowe), zorganizowanie gminnego ośrodka informacji turystycznej,
- działalność promocyjna - publikowanie i sprzedaż folderów, map i plakatów o walorach i atrakcjach turystycznych gminy oraz organizowaniu imprez kulturalnych i sportowych o znaczeniu i zasięgu regionalnym promujących gminę jako obszar atrakcyjny,
- opracowanie szczegółowego programu rozwoju wypoczynku i turystyki w gminie, w tym intensyfikacja organizacji imprez masowych
- wyposażenie ciekawych krajobrazowo fragmentów gminy w odpowiednie urządzenia pozwalające na właściwą ekspozycję walorów przyrodniczo – kulturowych dla potencjalnych turystów a w szczególności: budowę punktów widokowych, budowę parkingów w potencjalnych miejscowościach turystycznych i przy niektórych punktach widokowych, zabezpieczenie właściwej ekspozycji najciekawszych krajobrazowo fragmentów gminy, wytyczenie nowych szlaków turystycznych i ścieżek rowerowych

KIERUNKI ROZWOJU W ZAKRESIE KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

1. KIERUNKI ROZWOJU KOMUNIKACJI

W zakresie komunikacji przyjęto następujące generalne ustalenia:

1. Drogi publiczne w gminie ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie:

- drogi krajowe
 - drogi wojewódzkie
 - drogi powiatowe
 - drogi gminne
2. Drogi w celu określenia wymagań technicznych i użytkowych mają następujące klasy:
 - drogi krajowe - klasa GP - drogi główne ruchu przyspieszonego lub klasa G - drogi główne
 - drogi wojewódzkie - klasa G - drogi główne lub klasa Z - drogi zbiorcze
 - drogi powiatowe - klasa Z - drogi zbiorcze lub klasa G - drogi główne
 - drogi gminne - klasa L - drogi lokalne
 3. Ulice leżące w ciągu dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych należą do tej kategorii co te drogi.
 4. Szerokość dróg w liniach rozgraniczających powinna wynosić co najmniej:
 - drogi krajowe klasy G i GP - 35,0 m (w układzie dwujezdniowym lub 25 m w ukł. jednojezdniowym)
 - drogi wojewódzkie klasy G - 25,0 m
 - drogi wojewódzkie klasy Z - 20,0 m
 - drogi powiatowe klasy G - 25,0 m
 - drogi powiatowe klasy Z - 20,0 m
 - drogi gminne klasy L - 15,0 m
 5. Modernizacja dróg powiatowych na terenie gminy w celu dostosowania parametrów geometrii dróg i skrzyżowań oraz nawierzchni do wymogów odpowiadających drogom klasy - Z lub klasy - G oraz zapewnienia wymaganego poziomu bezpieczeństwa.
 6. Modernizacja dróg gminnych do właściwych parametrów technicznych i użytkowych przypisanych drogom klasy - L, przede wszystkim zmierzająca do wyrównania i utwardzenia nawierzchni. W pierwszej kolejności należy zmodernizować drogi gminne zapewniające komunikację z miejscowościami lub przysiółkami które nie są dostępne za pomocą dróg wyższej kategorii.
 7. Rozwój urządzeń komunikacyjnych, obsługujących intensywnie wzrastający ruch drogowy, czyli miejsc obsługi podróżnych (MOP-ów) o funkcji wypoczynkowej lub wypoczynkowo-usługowej wyposażonych stosownie do potrzeb - w parkingi, gastronomię, handel i stację paliw.
 8. Realizacja lokalnych dróg rowerowych dla celów turystyczno - rekreacyjnych oraz stwarzających możliwość dojazdów do pracy, szkół, usług, gwarantujących pełne bezpieczeństwo ich użytkownikom.

Przyjmuje się następujące szczegółowe ustalenia dotyczące zadań inwestycyjnych przewidywanych do realizacji celów publicznych w zakresie komunikacji:

1. W ciągu dróg krajowych nr 15 i 25 przewiduje się budowę obwodnicy miasta Inowrocław, biegnącą przez teren gminy - na północ, wschód i południe od miasta. Będzie to droga klasy GP, docelowo o przekroju dwujezdniowym, pozbawiona zjazdów, do której włączenie innych dróg może się odbywać wyłącznie za pomocą węzłów przewidzianych w projekcie technicznym.
2. W Studium przyjmuje się wariantowy przebieg drogi wojewódzkiej nr 251. W zależności od koncepcji wybranej przez Zarząd Dróg Wojewódzkich, docelowo będzie ona przebiegać bądź zgodnie z obecnym przebiegiem, bądź na południowy-zachód od miasta (na terenie gminy w przebiegu obecnych dróg nr 2555 oraz 150537C przez Batkowo i Popowice).
3. Drogi wojewódzkie nr 251, 252 i 412 planowane są do dostosowania parametrów techniczno - użytkowych do standardów przypisanych tej kategorii dróg. W układzie docelowym przewidywane jest podłączenie tych dróg do projektowanej obwodnicy.
4. Zakłada się utrzymanie i modernizację istniejących linii kolejowych nr: 131 (relacja „Śląsk - Porty”), 353 (Poznań - Olsztyn), a także przywrócenie ruchu pasażerskiego lub okazjonalnie realizowanego ruchu turystycznego na linii 231 (Inowrocław - Kruszwica - Mogilno).

2. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA

Zaopatrzenie w wodę

W celu zapewnienia właściwego zaopatrzenia gminy w wodę, przyjmuje się następujące ustalenia:

1. Zaopatrzenie w wodę za pomocą ujęć i stacji uzdatniania wody gminnych w Tupadłach, Łojewie, Dziennicach, Cieślinie, Strzemkowie, Jaksicach.
2. Dopuszcza się modernizację, przebudowę, rozbudowę powyższych ujęć i stacji uzdatniania wody w celu zapewnienia bezawaryjności oraz właściwych parametrów dostarczanej wody.
3. Dla stacji w Tupadłach wskazuje się konieczność wykonania dodatkowego ujęcia wody.
4. Ujęcie w Popowicach przeznaczane jest do likwidacji.
5. Dopuszcza się rozbudowę, przebudowę, modernizację sieci wodociągowej w celu podłączania nowych odbiorców oraz zapewnienia właściwych standardów funkcjonowania sieci istniejącej.
6. Należy ograniczać realizację ujęć indywidualnych.

Odprowadzenie ścieków

Gmina posiada wyznaczoną aglomerację kanalizacyjną - określa ją rozporządzenie nr 28/2006 wojewody kujawsko-pomorskiego z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Inowrocław.

Przewiduje się kompleksowe rozwiązanie gospodarki ściekowej obejmujące obszar większości gminy, polegające na odprowadzeniu ścieków do miejskiej oczyszczalni ścieków w Inowrocławiu za pomocą sieci grawitacyjno-tłocznej. W obszarach zabudowy rozproszonej, gdzie nie przewiduje się realizacji sieci kanalizacyjnej, zakłada się realizację indywidualnych biologicznych oczyszczalni ścieków.

Istniejące na terenie gminy oczyszczalnie ścieków w Cieślinie, Gnojnie i Łojewie - przeznaczane są do likwidacji lub adaptacji jako przepompownie. Istniejące na terenie gminy odcinki sieci kanalizacyjnych - przeznaczane są do adaptacji na potrzeby nowotworzonej sieci, lub do likwidacji w przypadku braku możliwości wykorzystania w sieci docelowej.

Niezbędna jest aktualizacja „Koncepcji programowo-przestrzennej gospodarki wodno-ściekowej dla gminy Inowrocław”, która będzie określała szczegółowy zakres i harmonogram działań w tym zakresie.

Melioracje

Pilną potrzebą w zakresie melioracji gruntów ornych jest opracowanie koncepcji programowej małej retencji wód w gminie, dla poprawy bilansu wód powierzchniowych na terenie gminy i stworzenie możliwości rolniczego ich wykorzystania.

Urządzenia melioracyjne wymagają stałej konserwacji oraz rozbudowy, w tym również dla realizacji nawadniania, a nie tylko odwadniania terenów.

W zakresie melioracji przyjmuje ustalenia:

1. Modernizację i odbudowę istniejącej melioracji.
2. Utrzymanie istniejącej melioracji we właściwym stanie technicznym.

3. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - ENERGETYKA

~~Istniejący system zasilania energetycznego zabezpiecza aktualne potrzeby gminy. W okresie perspektywicznym wymagana będzie modernizacja i dalsza rozbudowa sieci zasilającej przez budowę nowych stacji transformatorowych 15kV/0,4 kV, oraz linii niskiego napięcia 0,4 kV. Lokalizacja nowych linii winna być podporządkowana zasadom ochrony krajobrazu i zasadnego trasowania z uwzględnieniem ochrony obiektów i terenów chronionych ustawowo. Konieczność realizacji nowych inwestycji energetycznych będzie zależna od zapotrzebowania zgłaszanego przez odbiorców.~~

~~Dla linii napowietrznych 220 kV oraz 110 kV obowiązują strefy uciążliwości i pasy technologiczne zgodnie z przepisami szczególnymi.~~

~~W pasie technologicznym nie należy lokalizować budynków mieszkalnych lub innych przewidzianych na stały pobyt ludzi. Ponadto lokalizację wszelkich obiektów w pasie technologicznym i w jego pobliżu należy uzgadniać z właścicielem linii – ENEA Operator Sp. z o.o. lub PSE Operator S.A.. Zalesienia terenów rolnych w pasie~~

technologicznym linii mogą być przeprowadzone w uzgodnieniu z właścicielem linii, który określi maksymalną dopuszczalną wysokość drzew i krzewów oraz dopuszczalne ich odległości od linii. Ponadto dopuszcza się odbudowę, rozbudowę, przebudowę i nadbudowę istniejących linii. Dla w/w linii musi być zapewniony dostęp w celu wykonania prac eksploatacyjnych.

Lokalizacja obiektów budowlanych lub zmiana sposobu zagospodarowania terenu w odległościach mniejszych od 20 m od osi linii WN 110kV oraz w pasie o szerokości po 6,5 m w obie strony od osi linii napowietrznych SN 15 kV lub przebudowa istniejącej sieci elektroenergetycznej niezależnie od poziomu jej napięcia może nastąpić w uzgodnieniu i na warunkach gestora sieci.

W zakresie polityki przestrzennej gminy niezbędne jest zagwarantowanie możliwości pozyskania energii odnawialnej. W celu harmonijnego kształtowania przestrzeni i poszanowania interesów osób trzecich, niezbędne jest sytuowanie masztów siłowni wiatrowych w odległości minimum 400 m od budynków mieszkalnych. Dla skupisk powyżej trzech siłowni wiatrowych powinno się zachować odległość od budynków mieszkalnych minimum 500m. Lokalizacja siłowni wiatrowej wymaga sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przy wyborze lokalizacji siłowni wiatrowych należy każdorazowo uwzględniać zachowanie ładu przestrzennego i względy ochrony krajobrazu, a także konieczność zapewnienia możliwości prowadzenia racjonalnej gospodarki rolnej (zarówno siłownie wiatrowe, jak i tworzone do ich obsługi stacje transformatorowe oraz linie energetyczne nie mogą w sposób istotny dzielić rolniczej przestrzeni produkcyjnej, zwłaszcza w obszarach o wysokiej przydatności gruntów).

Istniejący system zasilania energetycznego zabezpiecza aktualne potrzeby gminy. W okresie perspektywicznym wymagana będzie modernizacja i dalsza rozbudowa sieci zasilającej przez budowę nowych stacji transformatorowych 15kV/0,4 kV, oraz linii niskiego napięcia 0,4 kV. Lokalizacja nowych linii winna być podporządkowana zasadom ochrony krajobrazu i zasadnego trasowania z uwzględnieniem ochrony obiektów i terenów chronionych ustawowo. Konieczność realizacji nowych inwestycji energetycznych będzie zależna od zapotrzebowania zgłaszanego przez odbiorców,.

W zakresie infrastruktury elektroenergetycznej, dla sieci przesyłowej ustala się realizację dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400kV Jasiniec - Pątnów.

Dla linii napowietrznych 220 kV oraz 110 kV obowiązują strefy uciążliwości i pasy technologiczne - zgodnie z przepisami szczególnymi. W pasie technologicznym nie należy lokalizować budynków mieszkalnych lub innych przewidzianych na stały pobyt ludzi. Ponadto lokalizację wszelkich obiektów w pasie technologicznym i w jego pobliżu należy uzgadniać z właścicielem linii – ENEA Operator Sp. z o.o. lub PSE S.A.. Zalesienia terenów rolnych w pasie technologicznym linii mogą być przeprowadzone w uzgodnieniu z właścicielem linii, który określi maksymalną dopuszczalną wysokość drzew i krzewów oraz dopuszczalne ich odległości od linii. Ponadto dopuszcza się odbudowę, rozbudowę, przebudowę i nadbudowę istniejących linii. Dla w/w linii musi być zapewniony dostęp w celu wykonania prac eksploatacyjnych.

Dla napowietrznej linii najwyższych napięć 400kV obowiązują pasy technologiczne - zgodnie z przepisami szczególnymi. Dla planowanej dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400kV wymagany jest pas technologiczny o szerokości 70m gdzie oś linii przebiega w środku pasa technologicznego. W powyższym pasie technologicznym obowiązuje zakaz: lokalizowania obiektów budowlanych, z wyjątkiem obiektów budowlanych, których lokalizacja otrzymała uzgodnienie z gestorem sieci 400kV; lokalizowania budynków mieszkalnych i innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi; sadzenia roślinności wysokiej, której wysokość docelowa przekracza 4 metry; zalesiania terenów rolnych. Dla linii 400kV należy zapewnić dostęp w celu wykonania prac wykonawczych i eksploatacyjnych

W związku z budową linii 400kV dopuszcza się przebudowy istniejących sieci infrastruktury technicznej kolidujących z budową linii.

Lokalizacja obiektów budowlanych lub zmiana sposobu zagospodarowania terenu w odległościach mniejszych od 35 m od osi linii 400kV, 20 m od osi linii WN 110kV oraz w pasie o szerokości po 6,5 m w obie strony od osi linii napowietrznych SN 15 kV lub przebudowa istniejącej sieci elektroenergetycznej niezależnie od poziomu jej napięcia może nastąpić w uzgodnieniu i na warunkach gestora sieci.

W zakresie polityki przestrzennej gminy niezbędne jest zagwarantowanie możliwości pozyskania energii odnawialnej. W celu harmonijnego kształtowania przestrzeni i poszanowania interesów osób trzecich, niezbędne jest sytuowanie masztów siłowni wiatrowych o mocy ponad 1 MW w odległości minimum 400 m od budynków mieszkalnych. Dla skupisk powyżej trzech siłowni wiatrowych powinno się zachować odległość od budynków mieszkalnych minimum 500m. Lokalizacja siłowni wiatrowej wymaga sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przy wyborze lokalizacji siłowni wiatrowych należy każdorazowo uwzględniać zachowanie ładu przestrzennego i względy ochrony krajobrazu, a także konieczność zapewnienia możliwości prowadzenia racjonalnej gospodarki rolnej (zarówno siłownie wiatrowe, jak i tworzone do ich obsługi stacje transformatorowe oraz linie energetyczne nie mogą w sposób istotny dzielić rolniczej przestrzeni produkcyjnej, zwłaszcza w obszarach o wysokiej przydatności gruntów)."

Lokalizacja urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł nie może kolidować z istniejącymi i projektowanymi liniami elektroenergetycznymi. Minimalna odległość turbiny wiatrowej od linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, określona jako odległość najbardziej skrajnego elementu turbiny wiatrowej (krańców łopat turbiny) od osi linii wynosi trzykrotną odległość średnicy koła (3xd) zataczanego przez łopaty turbiny wiatrowej.

4. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - GAZOWNICTWO

W zakresie gazownictwa przyjmuje następujące ustalenia

- docelowo gazyfikacja całej gminy gazem ziemnym, po uprzednim opracowaniu koncepcji i programu gazyfikacji gminy oraz zaistnieniu możliwości technicznych i ekonomicznych uwarunkowanych przepisami „Prawo energetyczne”.
- aktualizacja projektu założeń zaopatrzenia gminy w paliwa gazowe.

Przechodzące przez teren gminy gazociągi wysokiego ciśnienia oraz fakt rozwoju sieci na terenie miasta Inowrocław, stwarzają szansę na gazyfikację gminy na bazie stacji redukcyjno-pomiarowych pierwszego stopnia działających na terenie miasta i gminy. Dla w/w gazociągów obowiązują stosowne strefy wolne od zabudowy, których szerokość jest regulowana przepisami szczególnymi.

5. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - CIEPŁOWNICTWO

W zakresie ciepłownictwa przyjmuje się następujące ustalenia:

- docelowo modernizacja lokalnych kotłowni, opalanych węglem i miałem węglowym z przejściem na paliwa ekologiczne,
- w indywidualnych gospodarstwach, a szczególnie w nowych budynkach oraz w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej, zalecane stosowanie systemów grzewczych, preferujących paliwa ekologiczne, eliminujące zanieczyszczenia atmosfery,
- opracowanie projektu założeń zaopatrzenia gminy w ciepło.

Na terenie gminy należy wspierać rozwój technologii grzewczych opartych na wykorzystywaniu odnawialnych

źródeł energii. Ze względu na szczegółowe uwarunkowania przyrodnicze (łatwość pozyskania surowców), szczególnie pożądane jest wykorzystanie technologii opartych na spalaniu biomasy oraz produkcji biogazu.

Nie przewiduje się potrzeby tworzenia nowych systemów ciepłowniczych, rozwój energetyki upatruje się na bazie lokalnych urządzeń ciepłowniczych. Istotną zmianą jakościową winno być odchodzenie od zasilania kotłowni paliwami stałymi na rzecz paliw czystych dla środowiska.

6. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - TELEKOMUNIKACJA

W zakresie telekomunikacji przyjmuje się następujące ustalenia:

- Ⓣ dalsze unowocześnianie sieci i urządzeń telekomunikacyjnych,
- Ⓣ docelowa wymiana napowietrznych i kablowych linii telekomunikacyjnych na rzecz kabli światłowodowych,
- Ⓣ sukcesywne zwiększanie ilości abonentów telefonicznych (sieci stacjonarnych i komórkowych)
- Ⓣ stwarzanie warunków dla rozwoju usług teleinformatycznych, w tym zwłaszcza poprawa dostępności do sieci Internet
- Ⓣ ze względu na równinny charakter gminy, dla ochrony walorów krajobrazowych przy lokalizacji nowych stacji bazowych telefonii komórkowych należy podejmować działania zmierzające do ograniczania degradacji walorów krajobrazu - np. poprzez wykorzystanie innych dominant wysokościowych (już istniejących budowli, infrastruktury, itp.) dla lokalizacji infrastruktury telekomunikacyjnej, wspólne wykorzystywane infrastruktury przez różnych operatorów, lokalizację stacji bazowych w terenach o już obecnie zdegradowanej ekspozycji.

7. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - GOSPODARKA ODPADAMI

Zgodnie z wojewódzkim programem gospodarki odpadami, gmina Inowrocław docelowo obsługiwana będzie przez Międzygminny Kompleks Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych Giebnia - Inowrocław oparty o składowisko odpadów w Giebni oraz Zakład Utylizacji Odpadów w Inowrocławiu.

Istniejące składowisko odpadów na gruntach wsi Karczyn może być eksploatowane do czasu wypełnienia pod warunkiem spełnienia wymogów prawa, po czym będzie poddane rekultywacji.

Na terenie gminy gospodarkę odpadami należy realizować w pełnej zgodności z postanowieniami cyklicznie aktualizowanego gminnego programu gospodarki odpadami. Dotyczy to zwłaszcza kwestii zbiórki odpadów, ich segregacji oraz postępowania z odpadami innymi, niż komunalne.

8. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - RUROCIĄGI PRZESYŁOWE

W stosunku do pozostałej funkcjonującej na terenie gminy infrastruktury - przesyłowej (rurociągowej) przyjmuje się następujące ustalenia:

- funkcjonowanie w oparciu o przepisy szczególne,
- rozwój i rozbudowa w oparciu o przepisy szczególne,
- zapewnienie wysokiej sprawności, zapobiegającej nieprzewidzianym awariom i przerwom w funkcjonowaniu,
- zapobieganie możliwościom wystąpienia rozsącznień i wycieków oraz związanej z nimi degradacji wód, gleby, roślinności (dotyczy zwłaszcza rurociągów solankowych).

OBRONA CYWILNA

Ustala się następujące zasady w zakresie spełnienia wymogów obrony cywilnej:

- ⑩ wymóg zapewnienia awaryjnego zaopatrzenia w wodę, z zachowaniem warunków przepisów szczególnych
- ⑩ wymóg możliwości przystosowania oświetlenia wewnętrznego i zewnętrznego do potrzeb obrony cywilnej
- ⑩ wymóg stworzenia możliwości ochrony przed zagrożeniami załóg zakładów, ludności cywilnej, mieszkańców - w ramach zabudowy zakładów pracy, budynków użyteczności publicznej oraz budynków mieszkalnych
- ⑩ wymóg uwzględniania zasad obrony cywilnej na każdym etapie dokumentacji projektowej zgodnie z przepisami szczególnymi i uwzględniania uzgodnień z organami obrony cywilnej

ZADANIA CELU PUBLICZNEGO O CHARAKTERZE LOKALNYM

Zadania celu publicznego o charakterze lokalnym wiążą się z realizacją zadań własnych samorządu gminy. Mają one charakter przestrzenny lub niezwiązany bezpośrednio z realizacją nowego zagospodarowania, względnie dotyczą modernizacji istniejącego zagospodarowania.

Znaczenie lokalne mają:

- ⑩ wyznaczenie terenów na cele mieszkaniowe, inwestycyjne i rekreacyjne
- ⑩ modernizacja układu drogowego
- ⑩ sukcesywna modernizacja oraz ewentualna realizacja nowych odcinków dróg gminnych
- ⑩ realizacja gminnego systemu wodno-kanalizacyjnego zgodnie z posiadaną koncepcją rozwoju
- ⑩ rozwój sieci gazowych na terenie gminy
- ⑩ sukcesywna modernizacja oraz w razie potrzeby rozwój (w tym także tworzenie nowych) placówek z zakresu oświaty podstawowej i gimnazjalnej, opieki przedszkolnej, kultury, ochrony zdrowia, opieki społecznej
- ⑩ rozwój zagospodarowania turystyczno-rekreacyjnego, w tym realizacja systemu ścieżek rowerowych
- ⑩ zapewnienie dostatecznej liczby mieszkań socjalnych
- ⑩ podejmowanie działań na rzecz rozwoju przedsiębiorczości i ograniczania bezrobocia
- ⑩ poprawa jakości przestrzeni publicznej w miejscowościach (oświetlenie i estetyka miejscowości, realizacja zagospodarowania służącego rekreacji i zagospodarowaniu wolnego czasu, renowacja placów zabaw, miejsc spotkań mieszkańców, itp.)
- ⑩ organizacja i utrzymanie terenów zieleni w granicach miejscowości
- ⑩ organizację transportu publicznego na terenie gminy

Ponadto do zadań o znaczeniu lokalnym należeć mogą ewentualne zadania ustalone w wyniku opracowania i uchwalenia przez Radę Gminy Inowrocław projektów założeń zaopatrzenia gminy w energię elektryczną i ciepło oraz paliwa gazowe.

ZADANIA CELU PUBLICZNEGO O CHARAKTERZE PONADLOKALNYM

Tereny dla realizacji zadań publicznych o znaczeniu ponadlokalnym obejmują głównie inwestycje dotyczące komunikacji i infrastruktury technicznej. Są to zadania wynikające z Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego (przed nazwą zadania podano jego numer z Planu). Gminy Inowrocław dotyczy duża liczba zadań o znaczeniu wojewódzkim lub krajowym wskazanych w pzpw.

Zadania o znaczeniu krajowym:

- ⑩ Zadanie nr 2 – ochrona gruntów o wysokiej przydatności dla rolnictwa przed zmianą użytkowania na cele nierolnicze;
- ⑩ Zadanie nr 6 – regulacja i odbudowa rzek i kanałów w zlewni Noteci i Wełny;
- ⑩ Zadanie nr 12 – przebudowa drogi krajowej nr 15;
- ⑩ Zadanie nr 14 – przebudowa drogi krajowej nr 25;
- ⑩ Zadanie nr 19 – modernizacja linii kolejowej nr 131;
- ⑩ Zadanie nr 20 – modernizacja linii kolejowej nr 353;
- ⑩ Zadanie nr 31 – budowa podziemnego zbiornika ropy naftowej i paliw w Górze k/Inowrocławia;
- ⑩ Zadanie nr 32 – budowa ropociągu do magazynu w Górze od istniejącego ropociągu Rosja-Niemcy;
- ⑩ Zadanie nr 33 – budowa rurociągu produktów naftowych do magazynu w Górze od istniejącego rurociągu relacji Płock-Nowa Wieś;

Zadania o znaczeniu wojewódzkim:

- ⑩ Zadanie nr 39 – opracowanie programu ochrony środowiska wraz z planem gospodarki odpadami dla obszaru województwa kujawsko-pomorskiego;
- ⑩ Zadanie nr 40 – realizacja programu zwiększenia lesistości i zadrzewień województwa kujawsko-pomorskiego w latach 2001-2020;
- ⑩ Zadanie nr 47 – zachowanie korytarzy ekologicznych zapewniających ciągłość między obszarami prawnie chronionymi;
- ⑩ Zadanie nr 50 – likwidacja składowisk odpadów stwarzających zagrożenia dla środowiska i rekultywacja nieczynnych składowisk odpadów;
- ⑩ Zadanie nr 83 – przebudowa drogi wojewódzkiej nr 251;
- ⑩ Zadanie nr 86 – przebudowa drogi wojewódzkiej nr 412;
- ⑩ Zadanie nr 91 – przebudowa drogi wojewódzkiej nr 252;
- ⑩ Zadanie nr 155 – przebudowa drogi wodnej: Kanał Bydgoski - J. Gopło - rz. Warta;
- ⑩ Zadanie nr 192 – modernizacja stacji pomp na Kanale Parchańskim w Słońsku.

Powyższy wykaz zawiera nazwę zadania, nie rozstrzyga natomiast czy zadanie to pozostaje nadal aktualne. Zadania zapisane w pzpw były sukcesywnie realizowane, częste są też przypadki częściowej ich realizacji (np. modernizacja wybranych odcinków dróg). Tym samym nie jest możliwe jednoznaczne rozstrzygnięcie, które z powyższych zadań straciły już swoją aktualność.

Oprócz zadań wymienionych powyżej, do zadań realizujących cele publiczne o znaczeniu ponadlokalnym, zaliczyć należy modernizację dróg powiatowych. Należy także zauważyć działania samorządu województwa zmierzające do rewitalizacji drogi wodnej Noteci wraz ze stworzeniem produktu turystycznego na bazie tej rzeki.

OBSZARY, DLA KTÓRYCH ISTNIEJE OBOWIĄZEK SPORZĄDZENIA MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Obowiązek sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wyznaczają przepisy szczególne. Plany sporządza się, gdy przewidywane zmiany przeznaczenia nie są sprzeczne z ustaleniami Studium. Ponadto plany miejscowe należy sporządzać w każdym przypadku, gdy mają zastosowanie przepisy szczególne określone w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Niezależnie od powyższego, wskazuje się konieczność sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru wokół ujęcia wody w Trzaskach.

OBSZARY, DLA KTÓRYCH POŻĄDANE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

W związku z kreowaniem rozwoju społeczno-gospodarczego gminy oraz dla realizacji podstawowych potrzeb mieszkańców, pożądane jest prowadzenie planowej, racjonalnej i spójnej gospodarki przestrzennej, której integralnym elementem jest sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W szczególności na rysunku Studium wyznaczono obszary, dla których należy sporządzić mpzp oraz obszary dla których sporządzenie mpzp jest pożądane. Powyższe obszary mają tworzyć przestrzeń rozwojową, przeznaczoną pod rozwój funkcji mieszkaniowej (oraz mieszkaniowo-usługowej), gospodarczej (usługi, wytwórczość, działalności magazynowo-składowe) oraz rekreacyjnej.

Dopuszcza się także, w przypadku pojawienia się uzasadnionej potrzeby, sporządzanie mpzp w ramach istniejących terenów zainwestowanych – część z nich wymaga lub w przyszłości wymagać może uporządkowania i/lub realizacji, modernizacji lub rozbudowy infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Należy jednak jako nadrzędną zasadę przyjmować założenie o zapobieganiu rozpraszaniu sieci osadniczej, stąd proces planistyczny każdorazowo powinien sprzyjać koncentracji osadnictwa i zainwestowania w największych miejscowościach.

Granice obszarów objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego zostaną ostatecznie określone na etapie podjęcia uchwały o przystąpieniu do sporządzenia w/w planów. Zakres funkcjonalny terenów dla których sporządzać się będzie miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego zostanie ostatecznie określony na etapie sporządzania w/w planów.

OBSZARY LOKALIZACJI WIELKOPOWIERZCHNIOWYCH OBIEKTÓW HANDLOWYCH

Na terenie gminy dopuszcza się możliwość rozwoju wielkopowierzchniowych obiektów handlowych.

Jako miejsca ich możliwej lokalizacji wskazuje się obszary określone na mapie Studium w dziale „Kierunki rozwoju i zagospodarowania przestrzennego” jako „obszary z predyspozycjami dla rozwoju wielofunkcyjnego z preferencjami dla rozwoju funkcji gospodarczych”.

OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI ORAZ ZAGROŻONE OSUWANIEM SIĘ MAS ZIEMNYCH

Na terenie gminy nie ma obszarów zagrożonych powodzią lub osuwaniem mas ziemnych.

OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI I REKULTYWACJI

Na terenie gminy nie zachodzi pilna potrzeba rekultywacji, przekształceń lub rehabilitacji. Po zakończeniu eksploatacji składowiska w Karczynie zajdzie konieczność jego rekultywacji.

GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Tereny zamknięte, nie posiadające strefy ochronnej, to teren linii kolejowej. Ponadto terenami zamkniętymi są tereny użytkowane przez Wojsko Polskie - w Sławęcinku, Latkowie - Stońsku oraz Ostrowie Krzyckim.

Ze względów technicznych na rysunku Studium nie pokazano terenów zamkniętych kolejowych - są one położone wzdłuż niektórych odcinków linii kolejowych i obejmują działki, na których położone są tory i towarzysząca im infrastruktura.

OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie gminy nie ma pomników zagłady i ich stref ochronnych, wynikających z ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz.U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271);